

Királyhelmei Szövetség

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYÜLEKEZETEK LAPJA
2015/1

Lukátsi Vilma VIRÁGVASÁRNAP

Azon a napon virágzott a Föld!
Pálma nőtt a tövisek helyében,
amikor annyi kiáltás hangzott:
„Áldott, Aki jön az Úr nevében!”

Ó, az a nap nem tartott sokáig.
este lett, s elmúlt a többi között,
bár összeérték a kereszttutak,
s az örök győzött az idő fölött;

de akkor ott, a virágos lejtőn,
ahová az a kis szamár lépett,
még nem tudta más, csak az Úr tudta!
A szívek lángja ellobbant, kiégett!

A földi út kezdete és vége
átívelt a virágvasárnapon,
hogy a halálon győzzön az élet
a dicsőséges húsvét hajnalon.

HOZSÁNNA A DÁVID FIÁNAK!

Nagyéntek és Húsvét előtt
Virágvasárnapra emlékezünk, hogy Jézus
Krisztus Jeruzsálembe érkezett földi életének
utolsó eseményére. Ismert kép elevenedik
meg előttünk: szamár hátán ül az Úr Jézus,
körülvéve a sokasággal és bevonul a városba,
amely a zsidó vallás központja, szíve. Ezt a
különös bevonulási formát figyelmeztetésként
választotta, hogy már beteljesedik az ígélet,
amit Zakariás próféta hirdetett: „*Örülj
nagyon, Sionnak leánya, örvendezz Jeruzsálem
leánya! Ímé jön néked a te királyod; igaz és
szabadító ő; szegény és szamárháton ülő, azaz
nőstényszamárnak vehmén.*”

Persze ez örvendetes eseményre
mégis árnyék vetődik, amit Jézus szavaival
magyarázhatnak: „*Annyi ideje veletek vagyok
és nem ismertetek meg engem*”. Valóban
érdekes, hogy az Úr dicsőséges bevonulása
életének utolsó hetében történt. Ismerve
Jézus életének történetét azt várnánk, hogy
az „egyház” (a választott nép) a megszületett
gyermeket a betlehemi jászolból a legméltóbb
helyre viszi, vagy legalább utána megy a Jordán
folyóban történt megkeresztelésekor és ezt
mondják: Messiásunk, köszöntünk téged! De
nem ez történt. Születésekor Betlehem felett
az angyalok énekeltek és a Jordánnál Isten Fia

előtt csak Keresztelő János borult le. Aztán az Úr Jézus csaknem két esztendei működése idején csak itt-ott néhány ember ismerte fel benne a Messiást, míg mások tartózkodtak, közömbösek voltak, akiknek pedig hatalmuk volt, nem tudták ki Ő.

Most a sokaság körülötte Dávid Fiának nevezi. Ez az a név, melyet az „egyház” nagyon gondosan a Messiás, a Megváltó számára őrzött. A hozsánnát kiáltókról sokan, főleg a lelki vezetők úgy vélekedtek, hogy azok idegenek, akik az ünnepre jöttek Jeruzsálembe. De ha igaz, hogy ezek idegen zarándokok voltak, úgy még rosszabb Jeruzsálemre és más városokra nézve, melyeket az Úr meglátogatott. Mert ez azt jelenti, hogy „*övéi közé jött, de az övéi nem fogadták be Őt*”. Azonban tegyük fel, hogy a hozsánnázók között nemcsak idegenek voltak, hanem izraeliták is. Vagyis számukra elérkezett a nagy pillanat, amikor a tudatlanság, a tartózkodás és közömbösség ideje elmúlt, és szívük ujjongott az örömtől, hogy a Megváltó eljött.

Mi, az egyház tagjai, Krisztus nevének hordozói, nem számíthatunk arra, hogy Jézus Krisztus mindenki által tisztelt és imádott Megváltó. Sőt, bánkódnunk kell amiatt, hogy hosszú ideje közöttünk van és sokan nem ismerik Őt. Mert közöttünk van evangéliumában, szent vacsorájában, Lelke által, parancsaiban, ragyogó példáiban. Közöttünk van az Ő hűséges tanúiban, akik iránta való szeretetből sok mindent feláldoztak, némelyek életüket is. Hányszor ünnepeltünk már karácsonyt és húsvétot! Néhányan akár évtizedeket is mondhatnak. Persze néha elhangzik a Péteréhez hasonló vallástétel: „*Te vagy a Krisztus az élő Istennek Fia*”, vagy pedig a Tamáséhoz hasonló: „*Én Uram és én Istenem*”. Miért van ez így? Mi akadályoz bennünket, hogy bátran megvalljuk hitünket, hogy szívből kiáltunk: *Hozsánna a Dávid Fiának!*? Sokféle magyarázat van. Némelyek megelégszenek egy kis öröklött vallásossággal, aztán másoknak a meggyőződése nem engedi, hogy elfogadjanak mindent úgy, amint Jézus magyarázza. Egyesek szívesen uralkodnak maguk az életben. Mások meg vannak győződve a maguk fedhetetlenségéről, rendezett életéről. De sajnos vannak olyan emberek is, akik azt vallják, hogy a Jézus Krisztussal való kapcsolat, a hozzá való kötődés csak az iskolás gyermekekhez illik, és ők felnőttként ebből már kinőttek. Ezért nincs a virágvasárnapokon hozsánnázó sokaság, amely hangosan kiáltana: *Dávidnak Fia*. Már nem is várjuk, hogy korunkban Jézus Krisztus körül összegyülekezne az embereknek megszámlálhatatlan sokasága és bátran megvallaná hitét. De hálásak vagyunk azért, ha valahol, valakiben megszűnik a félszesség, a közömbösség és – még ha nagy belső tusakodás után is – szívből felkiált: „*Én Uram és én Istenem*”, mert ez a Tamáséhoz hasonló felismerése a már feltámadott Jézusnak, Péter apostol szerint az Isten Fiának.

Gondoljunk erre a nagy változásra mi is, akik már sokszor megvallottuk hitünket, hogy vallástételünk fakadjon a szívünk mélyéről és mögötte legyen a Megváltóval, a feltámadott Urral való találkozás áldott eseményének felemelő és magasztos érzése.

Molnár Elemér

Hiszel-e a feltámadásban?

Jézus ekkor ezt mondta neki: „*Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?*” (Jn 11,25-26)

Húsvét ünnepén Jézus szavai megérintenek bennünket. Így is szoktunk köszönni egymásnak: Krisztus feltámadt! Felelet: valóban feltámadt! Ő kész arra, hogy megnyissa szívünket, elevevésséggel és hittel töltsé meg ünneplésünket, de hétköznapijainkat is.

Jézus szavai eljuttatnak bennünket addig a kérdéssig is, amely talán túl józanul vág bele lelkünkbe. Ez a kérdés pedig így hangzik: Hiszel-e a feltámadásban? Jézus először a bibliai Mártát szólítja meg így, akinek testvére, Lázár éppen akkor halt meg, akinek életére megmáshíthatatlannak tűnő módon nehezedett az emberi mulandóság örök törvénye. Bizonyára mindannyian vesztettünk már el számunkra fontos embereket, családtagokat, barátokat. Akik már éltek át ilyen tragédiát, azok könnyebben át tudják érezni, hogy mit is érezhetett Márta és Mária akkor és ott. Talán azt is könnyebben megérthetik, hogy mi játszódhatott le bennük, miután feszülten és tehetetlenül olyan sokáig vártak Jézusra, mint a gyógyulás utolsó lehetőségére. A történet szerint, amikor Jézus megérkezett, elkeseredetten megy elé, hogy elpanaszolja fájalmát. Találkozásukkor azonban nem mindennapi beszélgetésalakul ki. A párbeszédben meghatározó mondat hangzik el, amit Márta mond Jézusnak: „ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.”

Ez egyszerre elmarasztalja és segítséget kérő kijelentés és bizonyára magunkra ismerünk benne, hisz a mulandósággal találkozva sokszor fogalmazódnak meg bennünk is hasonló kétségbeesett mondatok: Ha a sorsdöntő pillanatban éreztem volna Isten jelenlétét, akkor ez nem történhetett volna meg. Ha Ő segített volna, akkor ez nem így történt volna. Ezek a bennünk is gyakran megfogalmazódó vádló szavak szinte minden esetben végső emberi félelmeinket, bizonytalanságunkat árulják el és szembesítenek bennünket mulandóságunkkal, az evilági élet végességének törvényével. Azzal, hogy mi is meghalunk egyszer és hogy azokat is elveszítjük, akik fontosak nekünk, akiket szeretünk. Nem szeretünk ezekről a kérdésekről beszélni, mégis jelen vannak mindennapi életünkben. A mai kor embere különösen is retteg a haláltól, s emiatt talán túl sokat is foglalkoztatja a téma. Gyakran ezzel a témával foglalkozó könyveket vásárolunk, filmeket nézünk, fürkesszük, hogy valóban van-e élet a halál után. Nehéz kérdések ezek és sokan talán a vak lemondó beletörődés olcsó vigasztalásához menekülnek, ami azzal akar segíteni, hogy balgatag elméleteket sző arról, hogy egyszer mindenkinek meg kell halnia. Sokan az élet élvezetére rendezkednek be. Ez is egyfajta életszemlélet, de Jézus nem erről beszél.

„Én vagyok a feltámadás és az élet.” Ez azt jelenti, hogy a halál és az élet kérdését nem szabad rajta kívül nézni. Jézus nyomatékokat ad ennek a mondatnak. Nem azt mondja, hogy én ígérem, vagy én mondom, hanem azt: „Én vagyok az élet.”

Jézus továbbviszi a gondolatsort, először ezt mondja: „Aki hisz énbennem, ha meghal is él.” Megszabadít bennünket minden kétségbeeséstől és rámutat arra, hogy az igazi halál nem az, amit napról napra látunk beteljesedni a világban, hanem az igazi halál a Krisztustól való elszakadás. Majd ezt monda: „Aki él és hisz én bennem az nem hal meg soha.” Ez a mondat az élet valóságát Krisztusban mutatja meg. A Krisztusban kapott életemet nem lehet elveszteni, mert Krisztusra nézve és előtte nincs halál. Mártához hasonlóan mi is vágyakozhatunk ez után a hit után, amelyet kérnünk is kell napról napra e szavakkal: „Hiszek Uram, légy segítségül az én hitetlenségemben.”

GYÜLEKEZETÜNKBEN TÖRTÉNT

Egyházmegyei bibliaismereti vetélkedő

Mózes története, Isten választott népének Egyiptomból való kivonulásának eseményei a hitoktatásra járó, gyülekezethez kötődő gyermekek előtt olyannyira ismert, hogy a témával foglalkozó hitoktatónak, lelkipásztornak néha már fejttörést okoz, hogy miként dolgozza fel a gyerekekkel a Bibliának ezt a jól ismert részét. Ismert a Mózes második könyvében olvasható eseménysor – sokszor már a legkisebbek előtt is –, azonban mindig van új mondanivalója, olyan része, részlete, amire rá lehet csodálkozni, s amiben Isten nagyságát és ugyanakkor övéi iránti szeretetét lehet szemlélni. Így volt ez a Zempléni Református Egyházmegye azon gyülekezeteiben is, amelyek bekapcsolódtak az idei bibliaismereti vetélkedőbe és ahonnan gyermekek indultak el 2015. március 7-én Királyhelmece, hogy részt vegyenek az egyházmegyei bibliaismereti vetélkedőn, amelynek a témája Mózes élete, ill. a választott nép Egyiptomból való szabadulása és pusztai vándorlása volt. A vetélkedő szombaton délelőtt kezdődött, amikor a „versenyző” csapatok és kísérőik köszöntése után Molnár István, királyhelmecei lelkipásztor a 2Móz 19, 3-6 alapján tekintett vissza a gyerekekkel mindarra a csodára, amit az Isten vitt véghez a nép életében, s amire utalva mondhatta az Úr, hogy sasszárnyon hordozta az övéit. Az áhitatot követően a feladatlapokat már külön korcsoportokban oldották meg a vetélkedő csapatok, amely feladatlapokon elért pontszámok alapján alakult ki a vetélkedő tényleges sorrendje. A feladatlapok javítása során is nyilvánvalóvá vált, hogy a mózesi történetek valóban ismertek, ill. hogy idén is nagyon jól felkészült csapatok érkeztek, de ugyanakkor akadtak fogós kérdések is, amelyek bizony gondolkodásra készítettek a csapatokat. Már néhány éve a bibliaismereti vetélkedő játékkal is egybekötődik, amely játék során ugyancsak a megtanult történeteken van a hangsúly. Idén sem volt ez másként, s az ismeretfelmérésre szolgáló feladatlapok kitöltését követően a korcsoportok ismét együtt voltak, s immár a különböző helyről érkező csapatok megkeverve, négy csoportba osztva társasjátékot játszhattak, amelyet Molnár Éva lelkész készített a gyerekek nagy örömeire. A társasjáték óriási tábláján akkor haladhattak előre a csapatok mezőről mezőre, ha válaszoltak a témához kötődő kérdésekre, vagy éppen egy rendkívüli feladatot oldottak meg. Mire a játékban minden csapat célba ért az emléklapok is elkészültek, amit az ajándéktárgyakkal együtt minden csoport átvehetett.

A királyhelmei gyülekezetből két kategóriában vetélkedtek a gyerekek. A középső csoportban: Kondás Nikolasz, Liska Nikolasz és Nagy Balázs; a legnagyobbak között: Dócs Denisz és Tancsák Ferenc. Felkészültségüket az is bizonyítja, hogy mindkét kategóriában másokkal együtt első helyezettek voltak.

A bibliaismereti vetélkedő egyetlen nap alatt végbemegy, legalábbis annak látható, mindenki által szemlélhető, dokumentálható része. Azonban a vetélkedőre készülés sokkal tovább, olykor hetekig tart, és bár vitathatatlan, hogy a végeredmény fontos, vagyis hogy mit tanultak meg, mennyi ismerettel gazdagodtak a gyerekek, de fontos és lényeges a felkészülés folyamata. Fontosak a saját gyülekezetben belüli találkozások, kikérdezések, együttlétek, beszélgetések, amelyek által is tudatosul, megerősödik minden vetélkedőre készülő gyermekben és ifjában, hogy valóban sasszárnyon hordozta az Úr az övéit, s jó reménységgel vagyunk afelől, hogy ezek a gyerekek is meglátják – akár a saját életük kapcsán is –, hogy ezt teszi Ő mind a mai napig.

Segítettünk Kárpátaljának

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinatának 2015. február 28-án hozott határozata értelmében egyházunk gyülekezeteiben gyűjtést hirdettek a kárpátaljai testvérek megsegítésére. Látva a tőlünk pár kilométerre élő testvéreink nyomorúságát, magunkénak érezve az ő szükségüket, március két vasárnapján egyházközségeinkben is gyűjtést hirdettünk. A pólyáni gyülekezetben 130,- Euró gyűlt össze, a királyhelmei gyülekezetben perselyadományként és egyéni adományként 847,30 Euró lett e célra felajánlva. A gyülekezeti tagok adományát kiegészítve, összesen 980,- Eurót juttatunk el az Esperesi Hivatalon keresztül egyházunk Diakóniai Központjába, hogy a segítségnyújtás az ő közreműködésükkel legyen lebonyolítva és az adomány a legnagyobb szükségben lévőkhöz legyen eljuttatva élelmiszer és gyógyszervásárlás céljából. Köszönet az adományokért.

Presbiteri hétvége Középhután

A kisvárdai testvérgyülekezetünk meghívására, március 20-21. napokon közös presbiteri találkozón vettek részt a királyhelmei és a kisvárdai presbiterok Középhután, amely találkozó témája Jézus Urunk missziói parancsára épült: „Tegyetek tanítványokká minden népeket”.

Erre a közös alkalomra nagy izgalommal indult gyülekezetünk 14 presbiter, hiszen nem sok mindent tudtak a két nap programjáról azon túl, hogy a testvérgyülekezet előljárói nagy szeretettel fogadják majd őket. Az első találkozás, szobafoglalás, valamint az elkészített finom ebéd elfogyasztását követően Bogáti Attila, kisvárdai beosztott lelképásztor áhitatával kezdődött a két nap programja, amit a két gyülekezet lelkészei készítettek elő

nagy gondossággal, hogy az időt a lehető leghasznosabban töltsék az alkalmon résztvevő presbiterek. Az áhitatot követően ismerkedésre került sor; a rövid beszélgetések által sok mindent tudtak meg a jelenlévők egymásról, vagy éppen egymás gyülekezetéről. Az elkezdett beszélgetéseket egy rövid séta során lehetett folytatni, hiszen a szép környezetben elhelyezkedő falu kis forrásához látogattunk el a gyönyörű tavaszi napsütésben. A szállásra érve, Százvai László, kisvárdai lelképásztor előadását hallgathatták meg a presbiterek, amely előadásban a gyülekezet missziói feladatát tekintette át nagy részletességgel, állításait a gyakorlati életből vett példákkal alátámasztva. A téma kiscsoportos feldolgozására már a vacsora után került sor, amit még az esti evangelizáció előzött meg, amelyen Molnár István, királyhelmeci lelképásztor a Jn 13,1-15 alapján szolgált. A két nap folyamán sok szép éneket tanulhattak meg a presbiterek Bogya-Kis Áron lelképásztor és a már említett kisvárdai lelkészek vezetésével, s valóban szívből jövő énekléssel magasztalták az Urat, mind az igei alkalmak, mint pedig az előadások kezdetén és végén. Az esti kiscsoportos témafeldolgozás után a beszélgetés, ismerkedés, egymás gyülekezetének megismerése nagyobb csoportban és kötetlenebbül folyt.

A szombati közös reggelit követően Molnár Éva, királyhelmeci lelképásztor a 2Kir 3,9-19 alapján táplálta a lelkeket. A reggeli áhitatot követően, az előző napon megkezdett téma további boncolgatására került sor, amelyben ismételt Százvai László előadása volt a presbiterek segítségére, akiknek az előadást követően az általuk ideálisnak vélt gyülekezetet és annak misszióját kellett bemutatni. A kicsit talán szokatlan témafeldolgozás után mindenkinek jól esett az ebéd előtti séta, amelyen a falu másik részével lehetett megismerkedni. Az ebédet követően, a hazaindulás előtt, közösen adtak hálát a két gyülekezet presbitériumának Középhután jelenlévő tagjai, s abban a reményben köszöntek el egymástól, hogy az első közös presbitéri találkozónak lesz folytatása, amelynek hasznosságát nem csak a gyülekezet választott előljárói, hanem szolgálatuk által a nagy gyülekezet is tapasztalni fogja.

„Gimis nap”

A címként is választott „gimis nap” név alatt valósult meg meg az az alkalom, amire a királyhelmeci gimnáziumban került sor 2015. március 27-én. A gimnázium vezetőségének kérésére – egy korábbi megkeresésünket fontolóra véve –, a református egyház egy alkalmat szervezhetett a diákok számára. Az osztályterem helyett ezúttal az oktatási intézmény közösségi terme, aulája telt meg a reggeli becsengetéskor. Molnár Éva, királyhelmeci lelkész nő köszöntötte az egybegyűlteket és köszöntötte a Reforgó ifjúsági zenekart, amely a reggeli időpontban lendületes, Istent magasztaló énekeivel ébresztgette az álmos diákokat; a tapsból úgy tűnt, hogy sikerrel. A több száz diák előtt Püski Dániel, a Debreceni Református Egyetemi Gyülekezet lelkipásztora tartott előadást „Behálózva” címmel, aki előadásában utalt a mai, internetes társadalomban élő fiatalok kapcsolatainak felszínességére, valamint a tényleges, minőségi kapcsolatok alapjára. Az előadást kiscsoportos feldolgozás követte, amely során 14 osztályközösségben dolgozták fel a diákok a témát bodrogyközi és ung-vidéki lelkipásztorok vezetésével. A csoportmunka után, immár újra a gimnázium aulájában, ismét a Reforgó vezette a fiatalok énekét, majd Kiss Miklós, a Fiatal Reformátusok Szövetségének elnöke az ifjúsági szervezet munkájáról és a tervezett táborokról számolt be, valamint a szervezethez való csatlakozás lehetőségéről. Már az alkalom során és a csoportfoglalkozásokon is nyilvánvaló volt, ami a visszajelzésekben megerősítésre került, hogy a fiatalokat nem csak érintő, hanem őket érdeklő téma lett feldolgozva, így reménységünk lehet, hogy az ifjak által megfogalmazott cél, vagyis embertársaikkal és Istennel való kapcsolatuk javításán valóban dolgozni, munkálkodni fognak.

Továbbképzéssel az erőszak visszaszorítására

„Az erőszak megértése és megelőzése a fiatalok körében” elnevezésű, az Európai Unió által támogatott határon átnyúló projektben vesz részt gyülekezetünk, amelynek elsődleges célja - ahogyan az elnevezés is sejteti -, hogy a fiatalok, gyermekek körében egyre gyakoribbá váló erőszak megelőzésre kerüljön. Ez a cél volt szem előtt tartva azokon az élménypedagógiai képzéseken is, amelyeket a program keretében a Buzitai Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolában, valamint gyülekezeti otthonunkban szerveztünk 2015. február 19-21., valamint március 12-14. napokon pedagógusoknak, lelkészeknek, gyermekekkel foglalkozó szakembereknek. A képzés három napja alatt különböző foglalkozásokkal, élménypedagógiai játékokkal és azok elméleti háttérével ismerkedhettek meg a résztvevők, akikre a tényleges feladat ezután hárul majd, hiszen a foglalkozásokat a saját gyerekcsoportjaikban is ki kell próbálni, s azok tapasztalatait össze kell gyűjteni. E foglalkozások által a képzésnek, s magának a programnak a haszna a gyerekekig eljut, s reménység szerint a kitűzött célt, vagyis az agressziót is sikerül több gyerekcsoporton belül háttérbe szorítani.

- Ünnepi alkalmaink -

Március 30. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Március 31. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Április 1. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Április 2. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Április 3. - Nagypéntek

9:30 - Pólyán

10:30 - Királyhelmece

15:00 - Királyhelmece

Április 4. - Bűnbánati istentisztelet

18:00 - Királyhelmece

Április 5. - Húsvét I. napja

9:00 - Pólyán, úrvacsoraosztással

10:30 - Királyhelmece, úrvacsoraosztással

13:30 - Szolnocska

15:00 - Királyhelmece

Április 6. - Húsvét II. napja

10:30 - Királyhelmece

11:30 - Pólyán

15:00 - Királyhelmece

A betegek és idősek részére háznál, vagy a kórházban is kiszolgáljuk az úrvacsorát (nagypénteken 11:30-tól). Az úrvacsorával élni kívánók igényüket jelezzék a Lelkészi Hivatalban.

Húsvét ünnepén Varga Evelin, a Selye János Egyetem Református Teológiai Karának III. évfolyamos teológiai hallgatója szolgál gyülekezeteinkben. A gyülekezet hordozza őt és szolgálatát imádságaiban.

TEMPLOMFELÚJÍTÁS

A királyhelmecei református templom külső felújítása céljából, az elmúlt évben született presbiteri határozat értelmében, Templom-Felújítási Alap lett létrehozva és a gyülekezetben az elmúlt év őszén céladakozás lett hirdetve. A céladakozás meghirdetésétől 2015. március 22-ig 4060,- Euró adomány folyt be a templom felújítására a gyülekezetből, valamint a KOINONIA jótékonyági alap is hozzájárult 1000,- Euróval a kitűzött cél eléréséhez. Urunk szavait ismerve, miszerint „a jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Kor 9,7) köszönjük az eddigi adományokat.

Királyhelmecei Szövetség

A királyhelmecei és a pólyán-szolnocska református gyülekezetek lapja.

E szám a Koinonia n. f. támogatásával jelent meg.

A Lelkészi Hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhelmece

Tel.: 056/ 63 219 72

E-mail: info@refkoinonia.sk

<http://www.refkoinonia.sk>

Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!